

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er simpelt hen nødt til at have Venstres ordfører til at forklare, hvordan der kan være tale om reelle skattelettelser, når det, der er tale om, er, at man har lånt penge i banken, man har lånt penge af sig selv, af den danske befolkning, nogle penge, som man håber er der, og dem giver man så skattelettelser med. Man kan kun tale om reelle skattelettelser, hvis man finansierer dem.

Kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at i den rapport, som er kommet fra Det Økonomiske Råd den 22. maj, står der, at der intet behov er for en finanspolitisk lempelse, sådan som regeringen gør på nuværende tidspunkt, og at skattelettelserne, som regeringen lægger op til, ikke øger arbejdsudbuddet maksimalt, og at skattelettelserne forværrer den finanspolitiske holdbarhed?

Der står, at de aftalte skattelettelser forværrer den finanspolitiske holdbarhed. Det er det samme som at sige, at de ikke er finansierede. Der er ikke tale om reelle skattelettelser, men tale om skattelettelser ved hjælp af lånte penge; penge, som man håber er der en dag. Er det en holdbar måde at føre politik på? Er det særlig troværdigt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bede Venstres ordfører om at forklare lidt nærmere, hvad Venstres ordfører mener med seriøsitet i behandlingen af det her forslag. I hvert fald bør Venstres ordfører bekræfte, at Venstre står ved den beretning, der er afgivet, og jeg skal her læse op fra beretningen:

»Under Skatteudvalgets behandling af lovforslaget er der gennem en række spørgsmål forsøgt belyst de samfundsmæssige konsekvenser af lovforslaget.

I en række tilfælde har skatteministerens besvarelse haft en karakter, som ikke har bidraget til den belysning, som spørgeren har forsøgt at fremskaffe gennem sine spørgsmål. Som eksempel herpå kan henvises til spørgsmål 41, der er fulgt op af udvalget med yderligere spørgsmål 49, jf. L 219 – bilag 22 og 39. Besvarelsen af det ønskede er kommet som skatteministerens svar på det præciserede spørgsmål 63, jf. L 219 – bilag 55.

Konklusionen på skatteministerens betjening af Skatteudvalget vedrørende L 219 er herefter:

Ovennævnte procedure har bidraget til at gøre arbejdet unødvendigt besværligt.«

Jeg går ud fra, at når det er afgivet i enstemmighed, dækker det her også partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det er klart, at Venstres ordfører skal forholde sig lidt til back up-situationen over for sin minister. Det er der ikke noget mærkeligt i, men det er stadig væk svært for os andre at forstå de tal og udsagn, som hr. Peter Christensen kommer med.

Der kom så lige en hurtig forklaring på skattelettelsen fra 10,6 mia. kr. til 9,6 mia. kr. – altså den ene milliard kroner, som Dansk Folkeparti så åbenbart administrerer. Det er klart, at det er befolkningen selv, der skal vurdere, hvor den bliver af. Det, vi har set tidligere omkring Dansk Folkepartis øvelser med hensyn til det med at tilgodese trængte grupper i befolkningen, har ikke været nogen stor succes, må vi nok sige.

Til gengæld siger Venstres ordfører så, at LO-medarbejderen vil spare 10.000-11.000 kr. om året. Mig bekendt er den berømte kassedame også medlem af LO-familien. Så vidt jeg kan se, er det hverken 10.000 kr. eller 11.000 kr., det er nok nærmere 1.500-2.000 kr. maks. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Socialdemokratiet vil ikke støtte de her skattelettelser. Man kan lytte til og høre på socialdemokratiske politikere og forstå, at der intet godt er at sige om at give en skattelettelse til folk, der arbejder. Det står bøjet i neon. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, at man kan være så inderlig imod skattelettelser, som Socialdemokraterne er.

Kl. 18.10

Men omvendt: Når jeg læser det socialdemokratiske skatteudspil, får jeg alligevel en forklaring. Det er boligjerne, der skal rammes, og rentefradraget og kørselsfradraget skal udhules – ja, vi kender melodien. Men glæden ved, at vi nu vedtager skattelettelser, skal i hvert fald ikke fjernes fra mig.

Jeg kan kun gentage, hvilke fordele jeg ser ved den skattelettelse, vi nu giver. Det kan bedre betale sig at gå fra ledighed i beskæftigelse, og det kan bedre betale sig for folk på arbejdsmarkedet at yde en ekstra indsats. Det er to gevinster, som samfundet har brug for, og det hele